

PROGRAM VÅREN 2014
Black Box Teater
oslo

FREDAG 17. - LØRDAG 18/1

FLORENTINA HOLZINGER/VINCENT RIEBEEK (AT/NL):
SPIRIT

FREDAG 24. - SØNDAG 26, TIRSDAG 28. - FREDAG 31/1 OG LØRDAG 1/2

OSSAVY/KOLBENSTVEDT:
STILL IN SILENCE

TORSDAG 30/1 - SØNDAG 2./2

HAAGENSCHMAGEN:
INGEN HAR BEDT OM DETTE

ONSDAG 26./2 - SØNDAG 2./3

FIKSDAL/BECKER:
HOODS

TORSDAG 6. - SØNDAG 9/3

NING/IGNAS KRUNGLEVICIUS:
REALITY BOX

TORSDAG 13. - SØNDAG 23/3

OSLO INTERNASJONALE TEATERFESTIVAL
– CONTEMPORARY DANCING

TORSDAG 3. - SØNDAG 6/4

VERK PRODUKSJONER:
STALKER

PROGRAM VÅREN

2014

TORSDAG 3. - SØNDAG 6/4

ARTILLERIET PRODUKSJONER:
SADIM

TORSDAG 24. - SØNDAG 27/4

KAREN TØMTE/NAJA LEE JENSEN:
CALL ME A FOOL, BUT I DON'T WANNA DIE

TORSDAG 24. - SØNDAG 27/4

BRIGITTE & PAULA BAND/LASSE MARHAUG:
STEMMER FRA UNDERETASJEN

FREDAG 2. & LØRDAG 3/5:

ROSAS (BE): FASE

MANDAG 17/3, TIRSDAG 29/4 OG TIRSDAG 27/5

++

MED FORBEHOLD OM TRYKFEIL OG ENDRINGER.

ROSAS

FASE

Waaah!! Sellout!!! skrek en samtidsdanser da det gikk opp for ham at hans høyt elskede Black Box Teater hadde programmert et av de eldste og mest kanoniserte verkene kunstformen fremdeles har å by på: *FASE*, Anna Teresa de Keersmaekers Steve Reich-meditasjon fra 1982. Og om jeg ikke deler akkurat *den* observasjonen skal jeg innrømme at idéen først virket merkelig for meg også. Og nettopp derfor forsto jeg at vi måtte gjøre det. I snart 30 år har Black Box Teater kontinuerlig programmert samtidsdans i Oslo, i over 20 av dem gjorde vi det helt alene. Selv om vi både er laboratorium og spydspiss, selv om det ligger i vårt mandat å alltid jage etter det nye, å aldri være fornøyd med det vi har, må vi noen ganger stoppe opp og se på hvor vi kommer fra. Selvsagt er det scenekunstens styrke at den alltid defineres i et nå, at den aldri kan stivne hen og stilles ut på et museum. Men det er også dette som truer med å drepe oss: det komplette fraværet av *kanonisering* gjør at vi aldri får etablert noen felles referanserammer og med dette heller ingen virkelig kritikk. Det er fraværet av *monumenter* som gjør at fagmiljøer kan legges ned og muséer forsvinner inn i krokene. Det er fraværet av *kanon*, av verker man kan føle seg litt dum om man ikke kjenner til, som gjør at det ikke finnes offentlige samtaler om scenekunst i Norge, men desto flere samtaler om organisasjonsmodeller og penger. Og om vi ikke på egenhånd kan eller vil etablere noen slik scenekunstkanon, kan vi, når vi får anledning, programmere noen av verkene som har bidratt til å definere landskapet vi opererer i – og som er skuldrene vi står på når vi speider ut i horisonten etter neste nakne hipster som danser til Rihanna.

For ja, dere får det også: *SPIRIT* av Florentina Holzinger & Vincent Riebeck får bli Black Box Teaters svar på *Reisen til Julestjernen*. Alt dere vil ha og litt til. Kanskje det er dette som er sellouten: desperasjon, livsglede, skamløshet, blæsting av radiohits og masse naken hud – alt vi har bygd merkevaren Black Box Teater rundt de siste årene. *And we'll strive to please you every day*, som han sang, han narren til Shakespeare.

Eller kanskje det er *Stalker* som er sellouten – Verk produksjoners *instant classic* som griper fatt – eller prøver å gripe fatt - i et av filmkunstens mest kanoniserte verker, og som på grunn av teatrets egen flyktighet stadig slipper unna dem. Tenk om de hadde gjort det samme med et kanonisert teaterverk, Grotowskis *Apocalypsis cum Figuris* for eksempel. Ingen hadde skjont en dritt. Ikke jeg heller, for jeg var ikke født da den ble vist i Oslo. Eller var det egentlig den som ble spilt i Oslo? Det vet vi ikke. Ingen har husket på å skrive det ned. Slik er livet. Eller kanskje heller: slik er teatret.

Årets festival har vi kalt *Contemporary Dancing*. Den skal jeg snakke mer om i en egen katalog. Men både festivalen selv og mange av verkene den presenterer handler om det jeg har snakket om her – om å utforske den arven vi forvalter, om å se fremover ved å gå tilbake i historien.

Det er mye mer jeg skulle skrevet her. Om alt som skal skje på Black Box Teater denne våren. Men jeg må gjøre noe annet nå. Det er kveld, i morgen tidlig reiser jeg til New York og først er det et hælvetete med logistikk som skal på plass. Men det kan jo være fint å bare se hva som oppstår også. Du trenger ikke alltid å komme forberedt.

Jon Retsdal Moe
7. Januar 2013

FLORENTINA
HOLZINGER/
VINCENT RIEBEEK
SPIRIT

FLORENTINA HOLZINGER/ VINCENT RIEBEEK (AT/NL) SPIRIT

17. – 18. 01

Kl. 19. 00, Store Scene

«For us, there is something extreme about the desire to be generous...»

– Florentina & Vincent

Duoen Vincent Riebeek og Florentina Holzinger hevder de er ledet av en kraftfull følelse av generøsitet: de er generøse i sin kjærlighet til hverandre, og generøse i sin kjærlighet til publikum. I forestillingen «Spirit» presenterer de to en slags ode til det åndelige, samtidig som de ønsker å gi publikum en radikal teateropplevelse. Med stor lidenskap tar de oss med på en oppdagelsesreise som sveiper innom yoga, poplåter, tarotkort og «psykomagi». Dette resulterer i at de stadig befinner seg i området mellom «noe du absolutt ikke ønsker å se» og «noe som er fint å se på».

Forestillingen «Spirit» henter altså inspirasjon fra det åndelige i begrepets videste forstand. De er for eksempel ekstremt interessert i «psykomagi» som er basert på troen om at underbevissthetsen vår tolker symbolske handlinger som fakta. En symbolsk handling kan dermed løse enkelte typer konflikter.

«Hvis du har kranglet med moren din, bør du for eksempel male et maleri av henne med menstruasjonsblodet ditt. Og deretter sende det til henne. Den type ting. Men vi tar det ikke alt for alvorlig. Spirit er rett og slett bare en god tittel.» sier Florentina.

Andre ting som har påvirket Florentina og Vincent er filmen «The Blue Lagoon» og et verk av den amerikanske koreografen Alvin Ailey, som konverterte ulike åndelige temaer til fysiske metaforer i sine arbeider. De har også fordypet seg i yoga og plukker opp litt åndelighet her og der når de kommer over det. De to utdyper: «Spirit er et tema som gjør det mulig å si mye. Og som også gjør det mulig for oss å utforske det som interesserer oss. Spirit er det vi føler. Og det vi kan dele med publikum.»

Florentina og Vincent ønsker å være generøse overfor sitt publikum ved å prøve ut ting på scenen som de på forhånd ikke vet utfallet av. De liker å teste ut grensene for hvor ekstreme de kan være, men det er aldri deres intensjon å sjokkere publikum. Fremfor alt er de opptatt av å være ærlige på scenen, ved å utforske ting de ikke helt forstår selv. Musikk er også viktig. Vincent hører stort sett på korte, små musikk-kutt dagen lang, og derfor forsøker de å få til den samme narrative tilnærmingen i forestillingene sine. Korte scener og raske kutt. Alt dette er ment å resultere i et slags popsirkus med lys, musikk og taltalende bilder.

Eng. Florentina Holzinger and Vincent Riebeek met at the School for New Dance Development in Amsterdam. Their controversial piece «Kein Applaus für Scheisse» was selected for Bâtard and TAZ 2011, and was called one of the revelations of the Bâtard festival for young makers in Brussels. Their second piece, «Spirit», premiered in 2012. Before the première it already had premature showings in several theaters in Belgium, The Netherlands and Germany, where in Berlin at 100grad Festival it won 'Best production at the Hau'. The third piece of the trilogy, «Wellness», premiered in November 2013 in Düsseldorf. Florentina Holzinger trained dance and performance in Vienna before she moved to Amsterdam to study choreography at the School for New Dance Development (SNDD) in the Amsterdamse

Hogeschool voor de Kunsten. She received education in composition, dance and choreography and performed in works by Artists in Residence Deborah Hay, Benoit Lachambre and Ann Liv Young. Vincent Riebeek started dancing hip-hop and street dance in his pre-teens. While finishing his high school education he went to the pre-education dance program at the AHK Amsterdam where he is currently studying at the School for New Dance development. During his education he have worked with artists such as Benoit Lachambre, Simon Aughtertlony, Ibrahim Quraishi, Hooman Sharifi, David Zambrano, Gabriel Smeets, Robert Steijn, Renee Copraij, Bettina Masuch, David Zambrano, Jeremy Wade, Meg Stuart, Deborah Hay and Janine Durning.

AV OG MED: FLORENTINA HOLZINGER OG VINCENT RIEBEEK. OUTSIDE EYE: RODRIGO SOBARZO DE LARRAECHEA & RENÉE COPRAIJ. TEKNIKK, LYSDESIGN: PHILIPPE DIGNEFFE OG BENNERT VANCOTTEM. KOSTYMER: CLAUDINE GRINWIS. PRODUSENT: CAMPO. CO-PRODUKSJON: CAMPO, BEURSSCHOUWBURG (BRUSSELS), WORKSPACE BRUSSELS, FFT DÜSSELDORF, FRASCATI (AMSTERDAM) OG IMAGETANZ/BRUT (VIENNA). STØTTET AV: KCONA (MECHELEN) OG PACT ZOLLVEREIN (ESSEN).

STILL IN SILENCE
er del av en krisetriologi.

SE - depresjon
BIOS - meditasjon
STILL IN SILENCE - aksjon

SE presenteres som en åpen lesning på Dramatikkens Hus lørdag 1 mars 2014.

STILL IN SILENCE vant ett av Dramatikerforbundets ytringsfrihetsstipend i forbindelse med forbundets 75-årsjubileum og grunnlovsjubileet 2014.

STILL IN SILENCE er Black Box Teaters markering av Grunnlovsjubileet 1814 – 2014

PÅ SCENEN: WILLIAM GRANUM DILLNER, HENNING FARNER, OSKAR MYHRE HVIDSTEN, NINA OSSAVY, JON PLATOU SELVIG, AKSEL SLETSJØE ROSÉN, CHRISTIAN WEIDMANN, BRAGE JONSEN WIGGEN. VIDEO: SABINA JACOBSEN. VIDEO FRA ARGENTINA: VICENTE CERDAN. LYD: JON PLATOU SELVIG. LYS: LAURENT RAVOT. MUSIKK: JON PLATOU SELVIG, DMR-BAND SAMT «FUERA MONSANTO» AV PERRO VERDE. ROM: NINA OSSAVY, CHRISTIAN WEIDMANN, SARA SERRANO. REGI, KONSEPT, MANUS: OSSAVY & KOLBENSTVEDT SAMT HENNING FARNER OG CHRISTIAN WEIDMANN. SPARRINGSPARTNER: SARA SERRANO. RESEARCH OG ETTERFORSKNING: OSSAVY & KOLBENSTVEDT SAMT NIGEL KRISHNA IYER & VERONICA MORINO FRA SEPTIAGROUP. STØTTET AV NORSK KULTURFOND, FRITT ORD OG FOND FOR LYD OG BILDE. CO-PRODUSERT AV BLACK BOX TEATER.

OSSAVY/KOLBENSTVEDT

STILL IN SILENCE

24. – 26. , 28. – 31. 01 & 1. 02
Kl. 19. 00, Lille Scene

Som research til prosjektet «Bios» intervjuer vi biolog og varsler Baard Johannessen om biedøden, Colony Collapse Disorder. Vi er uforberedt på hvilke større sammenhenger dette møtet skal komme til å handle om. Vi oppdager at han har en så sjokkerende historie å fortelle at det må bli utgangspunkt for en egen forestilling.

Det vi trodde var en fortelling om bier, viser seg å være en fortelling om verden og vår måte å leve på, om vårt forhold til naturen, om makt og demokrati, om grådighet og unnfallenhet, om forvirring og raseri.

Vi følger etter kaninen ned i hullet. Den viser oss en åker. Ikke ett insekt så langt øyet kan se. Alt er dødt. Unntatt kornet. Et fugleskremsel holder opp en plakate hvor det står: CORPOCRACY

Vi prøver å finne en rød tråd. Vi nøster, men tråden deler seg. Blir flere. Vi ender opp i en labyrint. Vi finner ikke veien ut. Vi forsøker å fly for å få overblikk. Vingene blir brent. Voksen smelter i solen. Vi kjenner oss svimle. Et fly passerer oss høyt der oppe. Et banner henger etter halen. Vi leser, hurtig, i det vi tror vi faller: IF YOU ARE NOT ANGRY YOU ARE NOT PAYING ATTENTION

«Hva i all verden er grenseverdier? «Grenseverdier» er det store mantra blant verdens mange mattilsyn, og grenseverdiene forandres til stadighet. Det store mønsteret er at grenseverdiene økes. Hvoretter tilsynene kan fortelle forbrukerne at maten er trygg. I disse dager arbeider Mattilsynet med å hundredoble de tillatte doser av glyfosat i våre matvarer. Det skyldes ikke at mennesker tåler giften bedre enn før. Årsaken er at glyfosat brukes i sterkt økende grad. Det øker myndighetenes behov for å berolige forbrukerne med at maten befinner seg trygt innenfor grenseverdiene. Fenomenet «grenseverdier» er av gode grunner omstridt.

For det første er det bare mulig å undersøke helseskadelige virkninger som man på forhånd kjenner til. Nye sykdommer, skader, syndromer og komplikasjoner oppdages imidlertid kontinuerlig. Kjemikalier som er «trygt innenfor grenseverdien» kan med andre ord forårsake helseskader man foreløpig ikke har kunnskap om eller diagnoser for.

Sprøytemiddelet DDT ble i sin tid for eksempel aldri testet for sine hormonforstyrrende virkninger, ganske enkelt fordi man først flere tiår senere vet at stoffet har slike effekter. Ingen fant på å undersøke om stoffet ville gjøre rovfuglenes egg så tynne i skallet at de gikk i stykker. Millioner av fugleegg skulle ødelegges på den måten og kvitringen forstumme i store landområder på jorden før noen fattet mistanke om en mulig sammenheng.»

– Fra «Sannheten på bordet» av Niels Christian Geelmuyden, 2013

I FORBINDELSE MED LØRDAGSFORSTILLINGENE 25/1 OG 1/2 ER DET PUBLIKUMSSAMTALE MED UTVALGTE GJESTER SOM NIELS CHRISTIAN GEELMUYDEN OG TROND SKAFTNESMO I SAMARBEID MED CAN (CONCERNED ARTISTS NORWAY). DE ØVRIGE DAGENE ER DET PUBLIKUMSSAMTALER MED GJESTER SOM BAARD JOHANNESSEN, STEIN BIE OG ERIK SOLHEIM I SAMARBEID MED SEPTIAGROUP. SE WWW.BLACKBOX.NO FOR OPPDATERT DAGSPROGRAM.

HAAGENSCHMAGEN

INGEN HAR BEDT OM DETTE

31. 01 – 2. 02

Kl. 21. 00, Store Scene

«Vi har jo frusit fast! Självklat har vi det. Varför tänkte jag inte på det. Bra, Terje. Fy fan vad skummel du är.»

Kompaniet Haagenschmagen drives av Ida Wigdel og Janne-Camilla Lyster. Ida Wigdel har jobbet som danser for blant andre Ingun Bjørnsgaard og Ina Christel Johannsen og driver kompaniene The Line sammen med Kristina Søetorp, og Berstad/Helgebostad/Wigdel. Sistnevnte hadde premiere på forestillingen «Jordjenta» på Black Box Teater høsten 2013. Hun har også jobbet som koreograf ved flere ulike teatre i Norge. Janne-Camilla Lyster er danser, forfatter og koreograf. Hun har jobbet med blant andre Eva-Cecilie Richardsen og Deborah Hay, i tillegg til å lage egne forestillinger. Hun har utgitt fire diktsamlinger, senest «Vi forlot den stille skogen».

«Ingen har bedt om dette» er Haagenschmagens tredje forestilling. «Quite Right» hadde premiere på Black Box Teater i 2011 og ble nominert til kritikerprisen i dans.

Eng. Haagenschmagen is run by Ida Wigdel and Janne-Camilla Lyster. Ida Wigdel has worked as a dancer for Ingun Bjørnsgaard and Ina Christel Johannsen, and is also running the company The Line and Berstad/ Helgebostad/ Wigdel that premiered the performance «Jordjenta» at Black Box Teater in autumn 2013. She has also worked as a choreographer at several theaters in Norway. Janne-Camilla Lyster is a dancer, writer and choreographer. She has worked with Eva-Cecilie Richardsen and Deborah Hay amongst others, in addition to creating her own productions. She has also published several books.

KOREOGRAFI: IDA WIGDEL OG JANNE-CAMILLA LYSER. MEDSKAPENDE UTØVERE: TERJE TJØME MOSSIGE, ERIK RULIN OG STIAN DANIELSEN. KOMPONIST: ØYVIND OSMO ERIKSEN. SCENOGRAFI OG KOSTYME: THALE KVAM OLSEN. LYSDSIGN: KYRRE HELDAL KARLSEN. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, FOND FOR LYD OG BILDE OG FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE. CO-PRODUKSJON: BLACK BOX TEATER.

FIKSDAL/BECKER

HOODS

26. 02 – 2. 03

Kl. 19. 00 & 21. 30, Store Scene

Vises også på Oslo Internasjonale Teaterfestival 20. 03

«HOODS» tar form som et møte i en hemmelig orden, eller som en kappekledd hengemyr. Det okkulte møter det langtrukne, og dødelige og døde kroppar flyter over i hverandre i et landskap i oppløsning. I dette landskapet undersøker Ingrid Fiksdal og Signe Becker hvordan man kan oppløse grensene mellom koreografi, scenografi, utøvere og publikum.

Ingrid Fiksdal er utdannet danser og koreograf. Tidligere produksjoner som «The Orchard Ballads», «Night Tripper» og «BAND» har alle hatt premiere på Black Box Teater. Arbeidene har turnert i Norge og internasjonalt til spillesteder som MDT, Kampnagel, Brüt-kunsterhaus og Armory Show i New York, for å nevne noen.

Signe Becker er scenograf og kunstner og arbeidene hennes omfatter teater, performance, danseproduksjoner og egne kunstprosjekter. Siden 2006 har Becker vært fast scenograf for Verk Produksjoner, hvor to av produksjonene har vunnet Hedda-prisen for Årets forestilling. I 2013 var Becker nominert til Hedda-prisen for årets scenografi for «Stalker» og «Build Me A Mountain».

Signe Becker, Ingrid Fiksdal og Ingvild Langgård vant Natt&Dags Oslopris for årets scenekunst 2012 med forestillingen «Night Tripper».

Eng. Ingrid Fiksdal is a Norwegian choreographer and dancer. Her work includes productions such as «Night Tripper» and «The Orchard Ballads», created in collaboration with artists Ingvild Langgård and Signe Becker. The productions have been touring to venues such as Brut-kunsterhaus, Kampnagel and Inkonst alongside several venues around Norway. Signe Becker is a scenographer and artist and was recently nominated for a Hedda award twice for «best scenography» for her work with the Norwegian company Verk Produksjoner. «Night Tripper» was awarded best performance of the year 2012 by the Norwegian magazine Natt&Dag.

KOREOGRAFI: INGRID MIDGARD FIKSDAL. SCENOGRAFI: SIGNE BECKER. MUSIKK: CAMILLA BARRATT-DUE VATNE. LYS: TILO HAHN.
UTØVERE: INGELEIV BERSTAD, KRISTIN HELGEBOSTAD, PERNILLE HOLDEN OG EIVIND SELJESETH. PRODUSENT: TINE TYLDUM.
CO-PRODUSENTER: KEDJA WILDERNESS RESIDENCY, BLACK BOX TEATER, BIT-TEATERGARASJEN OG TEATERHUSET AVANT GARDEN.

NING/IGNAS KRUNGLEVICIUS

REALITY BOX

6. – 9. 03

Kl. 19. 00, Store Scene

«Reality Box» beveger seg i grenseland mellom konsert, performance og teater. NING samarbeider her med komponist og installasjonskunstner Ignas Krunglevicius. Utgangspunktet er møtet mellom lyd, tekst, høyteknologi og familierapi. I «Reality Box» etableres det en ubrytelig kobling mellom lyd og animert tekst. Til hvert ord hører det en lyd. Samtidig som musikken utvikles, utfolder en samtale seg. All dialog projiseres på store flater. Teksten er en autentisk transkripsjon av samtalerapi mellom en datter og hennes foreldre, hentet fra den britiske psykiatrikeren R. D. Laing. Lydbildet er til dels maskinelt, monotont og massivt.

Temaet dreier seg om maktutfoldelse i menneskelige relasjoner, eksemplifisert ved familien og forholdet mellom foreldre og ungdom. I denne familien viser det seg raskt at det ikke er tydelig hvem som er syk og hvem som er frisk. Det samme kan sies om samfunnet rundt oss. Hvem er tilregnelig og hvem er gal?

«Reality Box» er en videreføring av NINGs mangeårige arbeid med å utforske grenselandet mellom tekst, visualitet og musikk fra ulike angrepsvinkler. I «Reality Box» er dialogen vesentlig, men samtidig så uløselig knyttet til lydproduksjon at selve framføringen av teksten - som projeksjoner - skjer gjennom det å spille på et instrument; uten lyd, ingen semantisk mening.

NING er et samtidsmusikkensemble som jobber med fysiske, teatrale og visuelle aspekter ved musikalsk framføring. NING har produsert et stort antall forestillinger i samarbeid med komponister, skuespillere, koreografer og regissører, og har gjestet Black Box Teater en rekke ganger tidligere.

Ignas Krunglevicius er opprinnelig fra Kaunas i Litauen, utdannet og bosatt i Oslo. Krunglevicius er komponist, men har i sitt arbeid de senere årene fokusert på videoinstallasjoner der projisering av autentisk dialog ofte er utgangspunkt for å rendyrke et minimalistisk og fokusert uttrykk.

Eng. NING is a Norwegian contemporary music ensemble exploring the physical, theatrical and visual aspects of musical performance. They have worked professionally since 1997, devising shows in collaboration with composers, actors, choreographers and directors and touring all over Norway with different productions. Their work is concerned about the creating role of the musician in interdisciplinary collaborations. The work of the ensemble is exploring and expanding the possibilities within this role.

REGI/MUSIKK: NING - ERIK DÆHLIN, TORA FERNER LANGE, AMUND SJØLIE SVEEN. KONSEPT/MUSIKK: IGNAS KRUNGLEVICIUS.

SCENOGRAFI: DAGNY DRAGE KLEIVA. LYSDSIGN: IDA ANDERSSON. DRAMATURG: ODA RADOR. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE OG FOND FOR LYD OG BILDE.

**I don't
think
I'm ill
at all.**

OSLO

INTERNASJONALE
TEATERFESTIVAL

CONTEMPORARY
DANCING

13. - 23.

MARS

PROGRAM

TORS DAG 13/3 OG FREDAG 14/3:

METTE INGVAR TSEN (DK): evaporated landscapes

TORS DAG 13/3 OG FREDAG 14/3:

JULI REINARTZ (DE): We Are Not In This Together Yet

TORS DAG 13/3 - SØNDAG 23/3:

ANT HAMPTON & TIM ETCHELLS (UK): The Quiet Volume

LØRDAG 15/3 OG SØNDAG 16/3:

METTE INGVAR TSEN (DK): The Artificial Nature Project (Dansens Hus)

LØRDAG 15/3 OG SØNDAG 16/3

SISSEL MERETE BJØRKL I: Codename: Sailor V

LØRDAG 15/3 OG SØNDAG 16/3:

ALIX EYNAUDI (FR): Monique

MANDAG 17/3:

++

TIRSDAG 18/3 OG ONSDAG 19/3:

MARCO BERRETTINI (DE): iFeel2

TIRSDAG 18/3:

A KISS ME PRODUCTION: Thinking no longer means anymore than checking at each moment whether one can indeed think

ONS DAG 19/3, TORS DAG 20/3:

METTE EDVAR TSEN: well then there now

TORS DAG 20/3:

FIKSDAL/BECKER: HOODS

FREDAG 21/3 OG LØRDAG 22/3:

HEINE AVDAL/YUKIKO SHINOZAKI (NO/JP): Borrowed Landscape – Oslo

FREDAG 21/3:

INGRI FIKSDAL: BAND

FREDAG 21/3:

TRAJAL HARRELL (US): Antigone Jr. - Plus Plus/Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (+)

LØRDAG 22/3 OG SØNDAG 23/3:

TRAJAL HARRELL, CECILIA BENGOLEA, FRANÇOIS CHAIGNAUD, MARLENE MONTEIRO FREITAS: (M)imosa / Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (M)

LØRDAG 22/3:

TRAJAL HARRELL (US): Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (XS)

SØNDAG 23/3:

BERSTAD/WIGDEL/HELGE BOSTAD: Jordjenta

METTE INGVARTSSEN (DK)

EVAPORATED LANDSCAPES

13. & 14. 03

THE ARTIFICIAL NATURE PROJECT

15. & 16. 03

Mette Ingvartsen er en dansk koreograf og danser. Hun har studert i Amsterdam og Brussel, og ble uteksaminert fra P.A.R.T.S. i 2004. Hun er opptatt av kinestetikk, persepsjon, affeksjon og følelser, og har de siste årene arbeidet med koreografi i utvidet forstand. Mette Ingvartsen er «artist in residence» ved Kaaithheater i Brussel frem til 2016.

Eng. Mette Ingvartsen is a Danish choreographer and dancer. She studied in Amsterdam and Brussels where she graduated from the performing arts school P.A.R.T.S. Since then she has instigated several research projects and made numerous performances. Questions of kinesthesia, perception, affect and sensation have been crucial to most of her work. Starting with «evaporated landscapes», a performance made of foam, fog, light and sound, this interest has led to a series of propositions that extend choreography into non-human materials. Her work «The Artificial Nature Project» reintroduces the human performer into a network of connections between human and non-human actors. Ingvartsen is artist in residence at the KAAITHEATER in Brussels from 2013 till 2016.

THE ARTIFICIAL NATURE PROJECT

15. & 16. 03, DANSENS HUS

What does it mean to make a choreography for materials where human movement is no longer in the center of attention? How can one address the force of things, materials, objects and matters as something that acts upon humans? What is the relationship between the animate and the inanimate world?

Med disse spørsmålene starter «The Artificial Nature Project» som et møte mellom menneskelige og ikke-menneskelige utøvere. Resultatet er en forestilling der ting bokstavelig talt kastes rundt i rommet. Materialer flyr gjennom luften og skaper et landskap som er i stadig endring. Et stille, meditativt område på scenen kan plutselig endre seg til å bli et energisk kaos av ting som projiseres ut i rommet. En tidevannsbølge blir en konfettistorm, ting i alle slags former og størrelser fyller scenen og settes i bevegelse av dansere kledd i masker og vernedresser, bevæpnet med løvblåsere. Alt blir en del av en flytende og flyvende masse. Et bilde erstattes snart av et annet og endrer hele tiden vår oppfatning av det glitrende, kaotiske og vakre landskapet.

Forestillingen vises i samarbeid med Dansens Hus.

KONSEPT OG KOREOGRAFI: METTE INGVARTSSEN. UTØVERE: FRANZISKA AIGNER, SIDNEY LEONI, MARTIN LERVIK, MAUD LE PLADEC, GUILLEM MONT DE PALOL, MANON SANTKIN OG CHRISTINE DE SMEDT. LYS: MINNA TIIKKAINEN. MUSIKK: PETER LENAERTS. DRAMATURGI: BOJANA CVEJIC. TEKNISK LEDELSE: HANS MEIJER. ASSISTERENDE KOREOGRAFI/ PRODUKSJON: ELISE SIMONET. ASSISTENT PÅ LYS: MILKA TIMOSAARI. PRODUKSJONSLEDELSE: KERSTIN SCHROTH. PRODUKSJON: METTE INGVARTSSEN/ GREAT INVESTMENT. CO-PRODUKSJON: PACT ZOLLVEREIN, FESTIVAL D'AUTOMNE À PARIS, LES SPECTACLES VIVANTS – CENTRE POMPIDOU, THÉÂTRE NATIONAL DE BRETAGNE, KAAITHEATER MED STØTTE FRA IMAGINE 2020 – ART & CLIMATE CHANGE, KUNSTENCENTRUM BUDA, APAP / SZENE, MUSÉE DE LA DANSE/CENTRE CHORÉGRAPHIQUE NATIONAL DE RENNES ET DE BRETAGNE. STØTTET AV: KUNSTRÅDET (DANMARK), HAUPTSTADTKULTURFONDS & THE FLEMISH AUTHORITIES.

EVAPORATED LANDSCAPES

13. & 14. 03, STORE SCENE

Forestillingen «evaporated landscapes» er som en kunstig verden der det konstrueres landskap av lys, lyd, bobler og skum. Noen av landskapene drar vi kjensel på fra vår egen natur, mens andre er ukjente og mer futuristiske. Felles for dem er at de gir oss en følelse av fred. Landskapene i «evaporated landscapes» er fascinerende og overraskende akkurat som vår egen natur er det. I Mette Ingvarstens arbeider fjernes koreografien fra sin normale kontekst.

Forestillingen blir til i forholdet mellom de flyktige elementene som på magisk vis flyter rundt og oppløser seg i rommet.

KONSEPT: METTE INGVARSTEN. LYSDESIGN: MINNA TIIKKAINEN. LYDDESIGN: GERALD KURDIAN. PRODUKSJONSLEDELSE: KERSTIN SCHROTH. PRODUKSJON: METTE INGVARSTEN/ GREAT INVESTMENT. CO-PRODUKSJON: KAAITHEATER, STEIRISCHER HERBST FESTIVAL, FESTIVAL BALTOSCANDAL, PACT ZOLLVEREIN, HEBBEL AM UFER. STØTTET AV: HAUPSTADTKULTURFONDS OG KUNSTRÅDET (DANMARK). RESEARCH STØTTET AV: TANZQUARTIER, SIEMENS ARTS PROGRAM OG LE CENTQUARTRE.

JULI REINARTZ (DE)

WE ARE NOT IN THIS TOGETHER YET

13. & 14. 03, LILLE SCENE

«We are not in this together yet» rister liv i artister som Sex Pistols, Iggy Pop, Patti Smith og The Ramones. I det øyeblikket du kjøper deg en konsertbillett har du på mange måter gjort en avtale med bandet: de spiller musikk og du bør danse. Den type deltakelse etterfølges gjerne av refleksjon og her er du kanskje nærmere en tai chi-opplevelse enn du noen gang har tenkt over. Skikkelig bra musikk kan oppleves langt utover bare det å bli lyttet til, den kan nesten oppleves som en hallusinasjon.

En punkkonsert er fullstendig omvendt av alle andre konserter. Musikken i seg selv nekter å underkaste seg autoriteter, den er enkel og makter ikke estetisk å fange publikum som vet at det er deres egne handlinger som er med på å gjøre musikken spennende. Punk lages ikke for kontemplativ, kritisk distanse, men for å skape et umiddelbart engasjement hos publikum som navigerer uten sikkerhetsnett. «We are not in this together yet» leter etter hva det er som påvirker dans. Er det kanskje en type punk, og hva skjer hvis dansen gir slipp på sin egen estetiske mestring?

«We are not in this together yet» ble startet som en eksamensoppgave i koreografi og hadde premiere på MDT i Stockholm i 2011. Forestillingen har etter hvert transformert seg om til å bli et band med udisiplinerte øvinger, roterende bandmedlemmer og med vekslende idoler. «We are not in this together yet» forsøker å trenge dypere inn i en hybrid mellom konsert og dans for å undersøke hva hver av delene kan gjøre for å bevege både hjerte, kropp og sjel.

«From the watching perspective, I really had a moment of alienation with the piece, I didn't recognize it as the same concert that we rehearsed. It is very much about being together with the audience.»

— Juli Reinartz, intervju med Marcus Doverud. Les hele intervjuet i festivalkatalogen.

Tyske Juli Reinartz har master i koreografi fra Dans och Cirkushögskolan i Stockholm (DOCH). Hun har studert filosofi og dans og har samarbeidet med artister som Trajal Harrell, Angela Schubot, speechproject, Verena Billinger/ Sebastian Schulz og kunstnerkollektivet kom. post. Arbeidene hennes har blitt vist i Tanztage Berlin, Tanzhaus NRW, 104 Paris og Kiasma, Helsinki.

Eng. «We are not in this together yet» started as an exam piece in the MA Choreography of DOCH Stockholm and premiered at MDT Stockholm in December 2011. Since then, it turned into a band with undisciplined rehearsal schedules, studio hang outs, rotating band members and alternating idols from Sex Pistols over Crass to Ornette Coleman. It is trying to move deeper into the hybridity of the format between concert and dance in order to find out what each of them makes possible for the movement of hearts, bodies and minds.

KOREOGRAFI: JULI REINARTZ. UTØVERE: LINNÉA MARTINSSON, EMMA KIM HAGDAHL, LIGIA MANUELA LEWIS OG JULI REINARTZ. MUSIKK: FUGAZI. LYD/
BAR/DJ: IFTAH GABBAI. LYSDESIGN: CHRISANDER BRUN.

«The Quiet Volume, this small play by Ant Hampton and Tim Etchells leading a spectator into the world of books, is theatre of a very magical kind.»

– Berliner Zeitung

«...Ant Hampton and Tim Etchells's piece – designed to be played out in the hushed surroundings of reading rooms without disturbing anyone – reminds that these are magic places that can transport you anywhere from a bombed Beirut street to a snow hole.»

– The Guardian

«This now of the page is what grips me - the present moment, this one, summoned here with this arrangement of marks/code, ink/pixels, letters and words.»

– Tim Etchells

ANT HAMPTON & TIM ETCHELLS (UK)

THE QUIET VOLUME

13. - 23. 03

Hva er det som foregår i hodene våre når vi leser? «The Quiet Volume» utforsker den spesielle stemningen som er felles for alle biblioteker verden rundt; en kombinasjon av intens stillhet og konsentrasjon. Innenfor denne konsentrasjonen utfolder det seg en hel verden av ulike lesererfaringer.

To publikumere sitter sammen side om side med hvert sitt sett hodetelefoner. Mens de tar imot både skriftlige og muntlige signaler finner de plutselig seg selv nedgravd i en haug med bøker. Det vi tenker på som en dyp og personlig opplevelse folder seg ut og deles fra den ene leserens sfære til den andre. Forestillingen rører ved den magiske følelsen som oppstår i hjertet av en leseropplevelse.

Ant Hampton er forfatter og regissør. Han grunnla Rotozaza (1998-2008), et prosjekt som utforsket bruken av instruksjoner gitt til uerfarne gjesteskuespillere, både på scenen og i mer intime strukturer spilt ut av publikum selv (autoteatro). Han står bak en rekke samarbeidsprosjekter og han var sjefs-dramaturg for «Projected Scenarios» under den europeiske biennalen for samtidskunst i Italia. Han har også bidratt til prosjekter av Jérôme Bel og Forced Entertainment.

Tim Etchells er kanskje best kjent som kunstnerisk leder for kompaniet Forced Entertainment som har besøkt Black Box Teater flere ganger. Arbeidene hans spenner fra performance, video, fotografi, tekst og installasjon. Han publiserte sin første roman «The Broken World» i 2008 og har stilt ut på en rekke gallerier som MACBA Barcelona, Göteborg-biennalen og Art Sheffield.

Eng. Two audience members sit side-by-side. Taking cues from words both written and whispered they find themselves burrowing an unlikely path through a pile of books. The piece exposes the strange magic at the heart of the reading experience, allowing aspects of it we think of as deeply internal to lean out into the surrounding space, and to leak from one reader's sphere into another's.

AV: ANT HAMPTON OG TIM ETCHELLS. STEMMER: ANT HAMPTON, SETH ETCHELLS, JENNY NADEN. KUNSTNERISK PRODUKSJON: KATJA TIMMERBERG. BINAURALE INNSPILLINGER: TITO TOBLERONE. PÅ OPPDRAG OG PRODUSERT AV: CIUDADES PARALELAS. PRODUKSJONS MANAGEMENT: KATJA TIMMERBERG. CO-PRODUKSJON: HAU BERLIN OG SCHAUSPIELHAUS ZÜRICH. I SAMARBEID MED: GOETHE-INSTITUT WARSAVA, TEATR NOWY OG STIFTELSEN TEATR NOWY. PÅ OPPDRAG FRA: KULTURSTIFTUNG DES BUNDES, PRO HELVETIA SVEITS OG GOETHE-INSTITUT BUENOS AIRES. OGSÅ I CO-PRODUKSJON MED: VOORUIT ARTS CENTRE, BELGIA.

SISSEL MERETE BJØRKLI

CODENAME: SAILOR V

15. 03 & 16. 03, LILLE SCENE

«But on a regular basis, I am stricken with the desire to go off somewhere. At night, when I take off on my bike, I always wonder. Where is it that I want to go?»

– Aya Takano: «Tokyo Space Diary»

«I spent the summer in Iceland, where my trip ended with the Reykjavik Dance Festival. There, Norway's Sissel M Bjørkli presented one of the most singular shows I've ever seen with «Codename: Sailor V». It took place in a tiny space, barely big enough to seat fifteen. The smoke that filled the room along with Elisabeth Kjeldahl Nilsson and Evelina Dembacke's intensely saturated coloured lighting blurred the edges of everything. Inspired by anime, Bjørkli created an alter ego for herself and through imaginative play managed to turn an office chair into a spaceship. That shit was magical.»

– Sylvain Verstricht

«Codename: Sailor V» er en performance og et samarbeid mellom Sissel Merete Bjørkli, Elisabeth Kjeldahl Nilsson og Rudi Simmons. Utgangspunktet for prosjektet er forventninger, virkelighetsflukt og savn, inspirert av tegneserieforfatteren Aya Takano og «Tokyo Space Diary». Tematikken utspilles i Bjørklis helt særegne univers i grenselandet mellom fantasi og virkelighet.

Sissel Merete Bjørkli er utdannet danser fra Kunsthøgskolen i Oslo, og har samarbeidet og turnert med en rekke norske og internasjonale kompanier som Erna Omarsdóttir, Henriette Pedersen og David Zambrano. «Codename: Sailor V» er hennes første soloprojekt.

Eng. «Codename: Sailor V» is a performance and a collaboration between Sissel Merete Bjørkli, Elisabeth Kjeldahl Nilsson and Rudi Simmons. The project is about expectations, escapism and loss, inspired by the the book «Tokyo Space Diary» by Aya Takano. The theme is played out in Bjørklis quite peculiar universe on the borderline between fantasy and reality.

KOREOGRAF OG UTØVER: SISSEL MERETE BJØRKLI. LYS: ELISABETH KJELDAHL NILSSON. LYD: RUDI SIMMONS.
STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD.

ALIX EYNAUDI (FR)

MONIQUE

15. & 16. 03, STORE SCENE

Forestillingen «Monique» starter som et sett rolige ritualer og utvikler seg til å bli en hyllest til teaterdans fra forrige århundre. Til forestillingen lot koreograf Alix Eynaudi seg inspirere av bondage. Sammen med danseren Mark Lorimer iscenesetter hun myke torturteknikker som utvikler seg til en koreografi. De vakre kostymene fungerer som et levende bakteppe og «Monique» blir en dans full av berøring og manipulasjon samtidig som den er full av omsorg.

Alix Eynaudi er utdannet danser fra Operaen i Paris og P.A.R.T.S i Brussel. I 1996 ble hun en del av det verdenskjente kompaniet Rosas som også gjester Black Box Teater denne våren med forestillingen «Fase». For tiden bor og arbeider hun i Wien der hun lager sine egne forestillinger. Som utøver har hun samarbeidet med kunstnere og kompanier som Anne Juren, Kris Verdonck og Superamas.

Eng. «Monique» finds its inspiration in bondage, turning its practice into choreographic instructions. A similar strategy has been applied to all the elements in «Monique»: all collaborators were searching for disrespectful ways of working with elements they adored. Different bodily techniques are thus subverted, happily mixed up within the endless horizon of well-known images of the moving body such as gymnastics, contemporary dance, modern dance, sex games and a range of movement therapies. «SM meets action art meets contact improvisation meets les ballets russes». «Monique» is a dance duet, starting as a set of quiet rituals and evolving into an homage to theater dance of the last century, whose emblematic costumes have been referenced by An Breugelmans' creations. The aesthetic of «Monique» is found on the other side of the cliché, rather than stopping short of it, light, décor and music all shamelessly trample over ideas of good taste in a search for theatrical liberation.

KOREOGRAFI: ALIX EYNAUDI. UTØVERE: ALIX EYNAUDI OG MARK LORIMER. KOSTYMER: AN BREUGELMANS. SAMARBEIDSPARTNERE: LARS KWAKKEN-BOS, KAREN LAMBÆK, JEAN-LUC PLOUVIER, BRUNO POCHERON, HERMAN VENDERICKX OG KRIS VERDONCK. FOTO: ALEXANDER MEEUS. BOOKLET DESIGN: COMPAGNIE PAUL VERREPT. PRODUKSJON: MARGARITA PRODUCTION FOR THE OTHER VZW. CO-PRODUKSJON: KAAITHEATER, TANZQUARTIER WIEN, BUDA, WORKSPACE BRUSSEL. STØTTET AV: PIANOFABRIEK, WP ZIMMER, VOORUIT, THE FLEMISH AUTHORITIES & THE NETWORK DEPARTS - THE CULTURE PROGRAM OF THE EUROPEAN COMMISSION.

MARCO BERRETTINI (DE)

iFEEL2

18. & 19. 03, STORE SCENE

«What is a significant choreographic experience? It is a vision that makes you feel as if there was a «before» and an «after», where something indefinable has been shifted inside of you. Gathering the choreographer and performer Marco Berrettini and the dancer Marie-Caroline Hominal, iFeel2 is undeniably of that same vein: a sheer object of existential warm-up. Or a philosophical quarrel in the form of a danced battle without truce nor end stop.»

– Le Courier

«But iFeel2 is above all a state of form and feeling. Marco Berrettini and Marie-Caroline Hominal are not dancing; they're inhabiting the space, enlivening it, in the sense that they're raising its flow; marrying its fiction - the one of an islet or a bubble; enjoying a shared languor, what we would also call an insightful sleepwalking. Those two exhaust and reload each other before your very eyes. They are conductors. This could be what is called the state of desire.»

– Le Temps

En ung kvinne og en middelaldrende mann beveger seg halvnakne rundt i en drømmeaktig scenografi, inntil fokuserende på hverandre. Det kan nesten se ut som de to danserne på scenen befinner seg i paradises mens de varmer opp på liv og død. «Det føles nødvendig å stille spørsmålet om hvorfor vi er her på denne jorden på nytt» sier Berrettini. Til forestillingen «iFeel2» har Berrettini latt seg inspirere av boken «You Must Change Your Life» av filosofen Peter Sloterdijk og Carl Gustav Jungs arketype « skyggen » som representerer de mørke sidene av mennesket. Marco Berrettini vant det tyske mesterskapet i discodans i 1978. Etter dette bestemte han seg for at det var danser han ville bli og tok en rekke kurs og skoler i alt fra moderne dans til klassisk ballett.

Eng. Marco Berrettinis interest in dancing began in 1978, when he won the German championship of Disco Dancing. Thereupon he decided to improve his technical skills. In the next following years, he took a multitude of classes and workshops in Jazz Dance, Modern Dance and classical ballet. Read more about Berrettini in the festival catalogue.

REGI OG KONSEPT: MARCO BERRETTINI. UTØVERE: MARCO BERRETTINI, MARIE-CAROLINE HOMINAL OG SAMUEL PAJAND. ADMINISTRASJON OG DISTRIBUSJON: TUTU PRODUCTION. PRODUKSJON: MELK PROD. MUSIKK: SUMMER MUSIC. CO-PRODUKSJON: ADC GENÈVE. SCENOGRAFI OG LYS: VICTOR ROY. STUDIO RESIDENS: ADC GENÈVE, MOTTATOM. STØTTET AV: VILLE DE GENÈVE, PRO HELVETIA SWISS ARTS COUNCIL, LOTERIE ROMANDE, DRAC ÎLE-DE-FRANCE, ERNST GÖHNER STIFTUNG OG CORODIS.

A KISS ME PRODUCTION

THINKING NO LONGER MEANS ANYMORE THAN CHECKING AT EACH MOMENT WHETHER ONE CAN INDEED THINK

18. 03, LILLE SCENE

Two professors, born in the wrong decade are the heads of a think tank. With self-assuredness and directness they study questions regarding the revolutionary power of man using live experiments. They have developed a flourishing existentialist philosophy, full of good intentions. But what is the use of the hands, and how much necessity is left in a body from the eighties? While enjoying small Belgian chocolates, seated comfortably in the audience, we witness their downfall.

Norske Julie Solberg og svenske Erika Cederqvist møttes på Kunsthøyskolen i Amsterdam og dannet kompaniet A Kiss Me Production. De ønsker begge å skape underholdende og rørende opplevelser med en kjerne av mørk humor. Dette fører ofte til forestillinger med lekne og surrealistiske universer.

Eng. Norwegian Julie Solberg and Swedish Erika Cederqvist met at the Art Academy in Amsterdam and formed the company A Kiss Me Production. They both want to create entertaining, touching experiences with a core of dark humor. This often leads to performances with playful and surreal universes.

IDE, KONSEPT OG UTØVERE: ERIKA CEDERQVIST OG JULIE SOLBERG. MUSIKER: ARILD RØHDE. REGI: MAARTEN LOK. LYS: NEAL GROOT.

METTE EDVARDSEN

WELL THEN THERE NOW

19. & 20. 03, LILLE SCENE

Med sin nye forestilling «well then there now» starter Mette Edvardsen der forestillingen «Black» sluttet. Der hun tidligere var opptatt av hva som er her, ser hun nå nærmere på hva som ikke er her som en måte å aktivere og produsere tanker og fantasier.

Koreograf og utøver Mette Edvardsen har gjestet Black Box Teater flere ganger tidligere, sist med det kritikerroste og vakre prosjektet «time has fallen asleep in the afternoon sunshine» der publikum kunne låne sin egen «levende» bok. Hun har jobbet internasjonalt innen scenekunstheltet gjennom flere år og utforsker også andre medier som video og bøker. Edvardsen utvikler stadig nye prosjekter, både under eget navn og i samarbeid med andre kunstnere.

Eng. Norwegian Brussels-based choreographer and performer Mette Edvardsen has developed her own artistic work since 2002 making performances and exploring other media, such as video and books. Characterized by an economy of means and a sense of detail, her pieces are thoughtful and witty stage events. With her new piece «well then there now» she starts out where her last piece ended. In «Black» (2011) she made invisible objects appear by naming them and placing them in space. Having been obsessed with what is here, she now looks into what is not as a way of activating and producing thoughts and imaginations. In this new piece she addresses existence through negation. Once you leave behind that which is not, the perspective opens to all there is instead. The work continues the play with the possibilities and limits of language, and that of being, in space and in time.

AV OG MED: METTE EDVARDSEN. PRODUKSJON: HELGA DUCHAMPS/DUCHAMPS VZW & METTE EDVARDSEN/ATHOME.
CO-PRODUKSJON: KAAITHEATER, BUDA, TEATERHUSET AVANT GARDEN, BIT TEATERGARASJEN OG BLACK BOX TEATER.

INGRI FIKSDAL

BAND

21. 03, LILLE SCENE

«BAND» er en forestilling som undersøker opplevelsen av en psykedelisk konsert. Dette arter seg imidlertid uten musikere, uten instrumenter og uten musikk. Dronete bevegelse, kaleidoskopiske skygger og en følelse av å flyte av gårde skaper lyden.

Oslo Internasjonale Teaterfestival viser også Ingri Fiksdal/Signe Becker: «HOODS» torsdag 20. mars. Forestillingen har premiere på Black Box Teater 26. februar. Les mer om den og Fiksdal/Becker foran i katalogen.

Eng. «BAND» is a performance that investigates the experience of a psychedelic concert. Yet, there are no musicians, no instruments, and no music to be heard. Kaleidoscopic shadows, drony movement, and a feeling of drifting away create the sound.

AV OG MED: INGRI MIDGARD FIKSDAL, INGERBORG S. OLERUD, ROSALIND GOLDBERG, PERNILLE HOLDEN, SIGRID HIRSCH KOPPERDAL OG VENKE SORTLAND. OUTSIDE-EYE: JULI REINARTZ. KOSTYME: INGRI MIDGARD FIKSDAL OG ELENA BECKER. FOTO: ANDERS LINDÉN. CO-PRODUSERT AV: WELD, BLACK BOX TEATER, BIT-TEATERGARASJEN OG AVANT GARDEN. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, KK NORD OG FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE. PROSJEKTET ER CO-PRODUSERT AV DET INTERNASJONALE NETTVERKET SAMARA MED STØTTE FRA: LONG-TERM NETWORK MOBILITY PROGRAMME BY THE NORDIC COUNCIL OF MINISTERS.

FIKSDAL/BECKER

HOODS

20. 03, STORE SCENE

(For omtale se hovedprogrammet.)

HEINE AVDAL/ YUKIKO SHINOZAKI

BORROWED LANDSCAPES – OSLO

21. & 22. 03

«Borrowed Landscape» består av en serie forestillinger som foregår i ulike private og offentlige rom. Tidligere utgaver har funnet sted på kontorer, kjøpesentre og i et modell-hus. Tittelen på prosjektet stammer fra det japanske begrepet «shakkei». Det refererer til en teknikk som brukes i japansk tradisjonell hagedesign som integrerer det omkringliggende landskapet inn i sammensetningen av en hage. Denne tilnærmingen gjenspeiles i måten Heine Avdal og Yukiko Shinozaki fører sammen ulike virkeligheter i de urbane områdene de undersøker.

I «Borrowed Landscape» mikses utøvere og forestilling i dagligdage rom, samtidig som det gjenkjennelige gjøres til det ukjente. Publikum opplever disse vanlige områdene på en ny måte.

«Borrowed Landscape – Oslo» vil finne sted i et supermarked. Målet er å fremheve den unike virkeligheten som et supermarked faktisk er, avsløre noen regler og koder, og stille spørsmål ved våre personlige kjøpevaner, samt å ta en kikk på de ulike kreftene som former vår atferd og opplevelser.

Black Box Teater har tidligere vist arbeider som «you are here», «nothing's for something», «Field Works Hotel» og «Field Works Office». Sistnevnte forestilling fant sted i kontorlokalene til teatrets administrasjon.

Eng. Avdal and Shinozaki's inventive and often humorous interactions with the chosen locations, their slightly exaggerated movements or incongruous actions and the surprising soundscape developed by long-time collaborator Fabrice Moinet, insert poetry into those spaces that define our personal and professional lives. At the same time, the hybrid realities created in this way invite the audience to take a step back and look again, to interact differently with these all too common surroundings. In the process, these alluring performances reveal our routines, make us conscious of how the spaces we use every day are constructed, and of how we move and are made to move through them.

KONSEPT OG DIREKSJON: HEINE AVDAL, YUKIKO SHINOZAKI. LYDDESIGN OG ELEKTRONIKK: FABRICE MOINET. TEKST: UTDRAG FRA «BORROWED LANDSCAPE-YOKOHAMA#2» AV YUKIO SHIBA. OVERSATT OG ADAPTERT AV: SARA JANSEN OG YUKIKO SHINOZAKI. UTØVERE: RANNEI GRENNE, INGRID HAAKSTAD, HÅKON VADSTEIN KARLSTAD, ERIKK MCKENZIE, EIVIND SELJESETH, SIGRID MARIE KITTELSAA VESAAS OG HEINE AVDAL. STEMMEOPPTAK: RANNEI GRENNE, INGRID HAAKSTAD, HÅKON VADSTEIN KARLSTAD, ERIKK MCKENZIE, FABRICE MOINET, SARAH KOHNE, LEO PRESTON, EIVIND SELJESETH, TAKA SHAMOTO, YUKIKO SHINOZAKI, SACHIYO TAKAHASHI, SIGRID MARIE KITTELSAA VESAAS OG HEINE AVDAL. PRODUSERT AV: HEINE AVDAL, FIELDWORKS VZW. NPO OFFSITE PROJECT YOKOHAMA. CO-PRODUKSJON: KUNSTCENTRUM STUK, BIT-TEATERGARASJEN (APAP NETWORK). STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, FOND FOR LYD OG BILDE, FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE, NORSK-ISLANDSK KULTURSAMARBEID, VLAAMSE GEMEENSCHAP, VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE, THE SAISON FOUNDATION, ART COMMISSION YOKOHAMA OG YOKOHAMA ART FESTIVAL EXECUTIVE COMMITTEE.

TRAJAL HARRELL/CECILIA BENGOLEA/
FRANÇOISE CHAIGNAUD/MARLENE MONTEIRO FREITAS
(M)IMOSA/TWENTY LOOKS OR PARIS IS BURNING
AT THE JUDSON CHURCH (+)

TRAJAL HARRELL (US)

ANTIGONE JR.

- PLUS PLUS/TWENTY LOOKS OR PARIS
IS BURNING AT THE JUDSON CHURCH (+)

21. 03

TWENTY LOOKS OR PARIS IS

BURNING AT THE JUDSON CHURCH (XS)

22. 03

(M)IMOSA/TWENTY LOOKS OR PARIS IS
BURNING AT THE JUDSON CHURCH (+)

22. & 23. 03

«What would have happened in 1963 if someone from the voguing ball scene in Harlem had come downtown to perform alongside the early postmoderns at Judson Church?»

– Trajal Harrell

Den New York-baserte koreografen Trajal Harrell er blitt et av samtidsdansens største navn med serien «Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church» som ser for seg et møte mellom tidlig postmoderne dans og stilarten «voguing». Harrell stiller spørsmål om hva som ville ha skjedd hvis noen fra vogueingscenen i Harlem hadde møtt de tidlige postmodernistene i Greenwich Village og danset sammen med dem i Judson Church tidlig på sekstitallet. Svaret forsøker han å finne i en serie koreografiske verk i forskjellige størrelser fra XS til XL. Harrells arbeider har blitt vist på festivaler i Paris, Wien, Berlin og Rio de Janeiro for å nevne noen, og i tillegg på en rekke gallerier som MoMA, The New Museum, The Bronx Museum of the Arts og Art Basel - Miami Beach.

Eng. «Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church» takes a new critical position on postmodern dance aesthetics emanating from the Judson Church period. By developing his own work as an imaginary meeting between the aesthetics of Judson and those of a parallel historical tradition, that of voguing, Trajal Harrell re-writes the minimalism and neutrality of postmodern dance with a new set of signs. Rather than illustrating a historical fiction, these new works transplant this proposition into a contemporary context. What we experience was neither possible at The Balls nor at Judson. In the construction of an imagined audience, that of a 1963 Judson Church Dance Theater audience, in the minds of a real audience today, or put in another way, in the distance between who we imagine a work is being performed for and its actual performance for those present, what kind of new relations can be created, adapted, and reassigned between performer(s) and audience?

«Over-the-top theatricality and matter-of-fact banality collide as the four performers offer a succession of personalities»

– The New York Times

TRAJAL HARRELL/CECILIA BENGOLEA/
FRANÇOISE CHAIGNAUD/MARLENE
MONTEIRO FREITAS

(M)IMOSA/TWENTY LOOKS
OR PARIS IS BURNING
AT THE JUDSON CHURCH (+)

22. & 23. 03, STORE SCENE

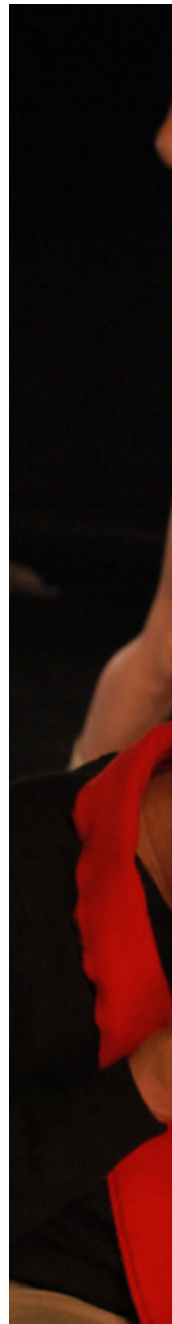
«Harrell is exceptionally smart in his approach to (M) a.k.a (M)imosa, investigating what constitutes contemporary dance with glamour, humor, and wit. ...Themes of gender, sexuality, and race are played out on the stage in a theatrical but unpretentious matter.»

– www.brooklynrail.org

«Voguing» oppsto i Harlem på begynnelsen av sekstitallet, og ble hovedsaklig utøvd av afroamerikanske og latin-amerikanske homofile, lesbiske og transvestitter. Den sensuelle dansestilen - en pastisj på den elegante moteverdenen - ble mainstream mye senere, for eksempel gjennom Madonnas *Vogue* og dokumentaren *Paris is Burning*. Judson Church var stedet der pionerene innen postmoderne dans, som Trisha Brown, Lucinda Childs og Steve Paxton, arbeidet i årene 1962-1964.

«(M)imosa» er den mellomstore episoden i serien og er et verk av koreografene Cecilia Bengolea, François Chaignaud, Marlene Monteiro Freitas og Harrell selv. «(M)imosa» handler om et ønske om å være noen andre og umuligheten av dette. Forestillingen fokuserer på møtet og forskjellene mellom de fire dansere. Forestillingen kombinerer samtidsdans, transvestisme, glamour og humor på en herlig, uanstrengt måte.

Eng. Inspired by Paris is Burning, the seminal documentary film about voguing; their personal research on voguing; and their collective experience as makers, the four collaborators in «(M)imosa» dare to own and share the immediate distance between themselves, between them and their inspiration, between what they portend and what they perform, and between their counteracts.

LAGET OG FREMFØRT AV: CECILIA BENGOLEA, FRANCOIS CHAIGNAUD, MARLENE FREITAS OG TRAJAL HARRELL. CO-PRODUKSJON: LE QUARTZ - SCÈNE NATIONALE DE BREST, THÉÂTRE NATIONAL DE CHAILLOT, CENTRE DE DÉVELOPPEMENT CHORÉGRAPHIQUE, THE KITCHEN, BOMBA SUICIDA, FUSED. STØTTET AV: LA MÉNAGERIE DE VERRE, DES LABORATOIRES D'AUBERVILLIERS, DRAC POITOU-CHARENTES, INSTITUT FRANÇAIS. INTERNASJONAL DISTRIBUSJON OG PRODUKSJON: KEY PERFORMANCE.

ANTIGONE JR.

- PLUS PLUS/TWENTY LOOKS OR PARIS IS BURNING AT THE JUDSON CHURCH (+)

21. 03, LILLE SCENE

I amerikansk og engelsk navnetradisjon er en junior (Jr) sønn av en far med samme navn. Med «Antigone Jr» skalerer Trajal Harrell med hensikt ned Sofokles tragedie til første scene som skildrer forholdet mellom Antigone og hennes søster Ismene, og deres tragiske skjebne.

Eng. By imagining a theoretical meeting between Voguing and Post-modern dance, much of Yvonne Rainer's 1965 «No Manifesto» is put into crisis. Most of the no's become definite maybe's: maybe to spectacle, maybe to transformations and magic and make-believe, maybe to the glamour and the transcendency of the star image, maybe to the heroic, maybe to involvement of performer or spectator, maybe to style, maybe to trash imagery, maybe to camp, maybe to seduction of the spectator by the wiles of the performer, and maybe to moving or be moved. The only thing we know for sure is yes to the heroic and we're adding yes to the tragic. The Plus Plus version of Antigone Jr. includes a surprise epilogue that takes its cues directly from other sizes of the Twenty Looks series.

KOREOGRAF: TRAJAL HARRELL. UTØVERE: TRAJAL HARRELL OG THIBAUT LAC. DRAMATURG: GÉRARD MAYEN. LYDDESIGN: TRAJAL HARRELL. CO-PRODUKSJON OG RESIDENS: MENAGERIE DE VERRE, WORKSPACE BRUSSEL OG PACT ZOLLVEREIN. INTERNASJONAL PRODUKSJON OG DISTRIBUSJON: KEY PERFORMANCE.

TWENTY LOOKS OR PARIS IS BURNING AT THE JUDSON CHURCH (XS)

22. 03, LILLE SCENE

Ekstra liten (XS), men også ekstra stemningsfull er soloversjonen av Trajal Harrells «Twenty Looks». Her får du se koreografen på nært hold, mens han reformulerer minimalismen fra 60-tallet i en intim og sensitiv solo.

Eng. Watch the choreographer up-close as a dancer who reformulates the minimalism of the 1960s in this intimate, sensitive one-man piece. Velvety darkness, small, subdued standard lamps, a touching text and an apron with large floral print combine to make (XS) a very special emotional experience.

KOREOGRAFI OG UTØVER: TRAJAL HARRELL. LYS: STEFANE PERRAUD OG TRAJAL HARELL. CO-PRODUKSJON: SKITE 2010 OG THE KITCHEN.
INTERNASJONAL DISTRIBUSJON OG PRODUKSJON: KEY PERFORMANCE.

BERSTAD/HELGEBOSTAD/WIGDEL
JORDJENTA

23. 03, LILLE SCENE

«Jordjentas dyriske scenespråk er ekstremt frigjørende og oppkvikkende.»

– Scenekunst.no

«Alt skal rotne. Alt skal – ja, forsvinna. Det er noko grunnleggande ufriskt ved ikkje å godta dette.»

Maria Tryti Vennerøds scenedikt «Jordjenta» handler om lengselen etter det håndgripelige, noe jordfast. Ingeleiv Berstad, Kristin

Helgebostad og Ida Wigdel lurar på hva de har til felles med menneskene i Vennerøds scenedikt. Hemmelige rom og nattsider i menneskesinnet er kanskje like normalt som døden. «Jordjenta» hadde premiere på Black Box Teater høsten 2013.

Wigdel er danser i Ingun Bjørnsgaard Prosjekt og driver kompaniene The Line med Kristina Sæterop og Haagenschmagen med Janne-Camilla Lyster. Helgebostad er utdannet koreograf og har jobbet som danser for Ingri Fiksdal. Berstad er koreograf og har laget forestillingen «Ikkje Sant» med komponist Julian Skar. Helgebostad og Berstad er også en del av gruppen Koreografistudentene sammen med Eivind Seljeseth.

Eng. Maria Tryti Vennerød's poem «Jordjenta» is about longing for the tangible, something real. The creators of the piece, the three dancers and choreographers Ingeleiv Berstad, Kristin Helgebostad and Ida Wigdel wonder about what they have in common with the people in the poem. Secret rooms and the dark sides of the human mind are perhaps as normal as death.

KONSEPT/ KOREOGRAFI/ UTØVERE: KRISTIN HELGEBOSTAD, IDA WIGDEL OG INGELEIV BERSTAD. LYSDSIGN: CHRISANDER BRUN. SCENOGRAFI: SILJE LINGE HAALAND. DRAMATURG: HUY LE VO. LYDDESIGN: SIRI SCHIPPERS SKAAR. SCENEDIKT: MARIA TRYTI VENNERØD. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, FFUK OG FOND FOR LYD OG BILDE.

VERK
PRODUKSJONER
STALKER

*Vinner av
Heddaprisen
for årets
forestilling
2013.*

«...en sjeldent bevegende forestilling»

– Aftenposten

«Stalker er en forestilling man kunne ønske bare kunne vare, vare og vare»

– NRK P2 Kulturmytt

«Verk viser oss styrken i det svake. Det er et ekstremt sympatisk prosjekt.»

– Scenekunst.no

«Spillestilen har sitt visuelle sidestykke i Signe Beckers campy, Nille-barokke scenografi, som er en viktig del av Verks uttrykk. Sammen går de to nærmest opp i en høyere enhet av vindskjev skjønnhet.»

– Morgenbladet

IDE/KONSEPT: VERK PRODUKSJONER. PÅ SCENEN: ANDERS MOSSLING, SAILA HYTTINEN, SOLVEIG LALAND MOHN, HÅKON VASSVIK OG SIGNE BECKER. REGI: FREDRIK HANNESTAD. SCENOGRAF/KOSTYME: SIGNE BECKER. LYD: PER PLATOU. LYS: TILO HAHN. MANUSUTVIKLING: HANNESTAD, HYTTINEN, LALAND MOHN, MOSSLING, VASSVIK. IDEUTVIKLING/PERFORMATIV LOGISTIKK: ANDERS PAULIN. FORESTILLINGSDRAMATURG: JON REFSDAL MOE. PRODUSENT: PERNILLE MOGENSEN/PRODUSENTBYRÅET. REGIASSISTENT/OVERSETTER: VERA KROHN SVALENG. CO-PRODUKSJON: BLACK BOX TEATER, TEATERHUSET AVANT GARDEN OG BIT TEATERGARASJEN. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD.

VERK PRODUKSJONER

– En historie om en film om en reise til et rom

STALKER

3. – 6. 04

Kl. 19.00, Store Scene

HEDDA-JURYENS BEGRUNNELSE: *Et minnes testament inspirert av et kunstverk, hvor minnes stemmer med minnes logikk uttrykker både personlige og stiliserte opplevelser av verket, samtidig som scenerommet minnes selve verket. På denne både konkrete og abstrakte minnerisen skapes det et sjenerøst rom som gir publikum plass til å minnes med. Forestillingen er meditativ, underholdende og vakker, ikke påtrengende, ikke likegyldig, og med mange innganger til å minnes dens utgangspunkt. Enten du kjenner kunstverket eller ei, gir forestillingen deg strålende hjelp til å se det for deg. Og som en bonus til den som har sett det før inspireres det også til å minnes hvor i livet du var da du så: «Stalker». Prisen for Årets forestilling går til «Stalker».*

Med utgangspunkt i filmen «Stalker» av Andrej Tarkovsky er forestillingen som et regnskap over et antall beskuelser av filmen, erindringer, feiloppfatninger og glemsler.

Myten om sonen, som består av et stort område, går ut på at den på et tidspunkt har blitt besøkt av utenomjordiske vesener. Senere har sonen tiltrukket seg vitenskapsmenn, opportuniste og nysgjerrige. I sonen skjer det merkelige fenomener der gjengse fysiske lover er opphørt. Det hele settes i bevegelse ved noe så enkelt som det å fysisk møte opp. Våre stemninger, våre tanker og våre følelser kan skape forandringer i sonen. Det blir sagt at hvis man klarer å nå inn til sonens sentrum så vil ens egne ønsker gå i oppfyllelse. Problemet er bare at man ikke vet hvilke ønsker som går i oppfyllelse: Om det er ens egne bevisste formulerte ønsker, eller om det er de sanne ubevisste ønskene som man ennå ikke vet hva er. Alt som skjer her avhenger av oss, ikke sonen.

Verk Produksjoner har satt opp en rekke forestillinger på Black Box Teater de siste årene, blant annet den kritikerroste «Build Me A Mountain!» høsten 2011. «Det Eviga Leendet» hadde premiere på Black Box Teater november 2010 og vant Heddaprisen for årets forestilling 2011. Kompaniet turnerer i både inn- og utland til varm mottakelse fra både presse og publikum.

Eng. Winner of The Norwegian Hedda Prize 2013: «Best performance of the year». Nominated for «best scenography» and «best sound design» by the Norwegian Hedda Jury 2013.

Together with the cultclassic film «Stalker» by Andrej Tarkovsky and the novel «The Roadside Picnic» which the film is based upon, Verk Produksjoner wants to reconstruct bits and pieces of the film, re-act anecdotes from the novel and contemplate around what the Zone could be. The performance will be an account of numerous watchings of the film, rememberings, misrememberings, and forgettings. Everyone has their own motive to enter the Zone. In the film the people travel into the Zone to save themselves, and that is surely also Verks's hope. To save themselves!

ARTILLERIET PRODUKSJONER

SADIM

- jeg er Midas i revers. Alt jeg tar i blir til bæsj.

3. – 6. 04

Kl. 21.00, Lille Scene

Fred, faren til Thomas, var psykolog. Han døde plutselig rett før manuskriptet til boken hans ble fullført. En bok om menneskets psyke. Litt senere ble Thomas satt i kontakt med en selvkader som sendte ham parfymerte brev. Brevene inneholdt minnepinner med en videodagbok og dokumenterte flere år med blodig kutting, psykiatriske institusjoner, rus og depresjon. Sadim?, spurte Fred. Ja, der har du meg, sa pasienten. Kong Midas i revers, alt jeg tar i blir til bæsj.

Dette materialet føltes som et kall. Det var viktige ting, og Artilleriet Produksjoner skulle gjøre en forskjell! Men midt oppi alt dette mylderet av selvhjelp, selvransakelse og selvforakt snek en matt følelse seg inn.

«Sadim» undersøker virkelighetsbildet vårt. En konstruksjon under stadig påbygging mot et mål om noe bedre. Finnes det perfekte mennesket, og hvem er denne malen perfekt for? På samme måte som Noa og dyrene var det, er vi alle i samme båt. Skvalpende rundt på det samme åpne havet med ønske om å stake ut den riktige retningen blant kompass som spinner i alle retninger og bunker med kart spekket med trygge havner og glefsende farer.

Vi møter Adam og Marie som er midt i denne reisen. De har vært på «Native»-dans i Torggata 33 for å finne tilbake til den følelsen de hadde i Marokko for flere år siden. Da lærte de blant annet om sjelen i koppen med eplete. Den teen kan man kjøpe her i Oslo nå også. Selv om den smaker litt forskjellig i stua og i ørkenen, så skal sjeleinholdet være det samme.

Artilleriet Produksjoner arbeider med litterære verk og teatralitet og ønsker å utforske spennet mellom fiksjon og virkelighet, stue og scene. Kompaniets kjerne består av Solveig Laland Mohn, Marianne Stranger og Thomas Østgaard. De har tidligere laget forestillinger som «DROPOUT», «Mannen som Ler», «And, Døden & Tulipanen» og «Love Productions».

Eng. Artilleriet Produksjoner wants to explore the tension between fiction and reality, the living room and the stage. The company's core consists of Solveig Laland Mohn, Marianne Stranger and Thomas Østgaard. They have previously made performances as «DROPOUT», »The Man Who Laughs», «Duck, Death & The Tulip» and «Love Productions».

SKUESPILLERE: SOLVEIG MOHN, MARTIN SLAATTO. SCENOGRAF OG KOSTYME: MARIANNE STRANGER. REGI: THOMAS HOLTERMANN ØSTGAARD. BILLEDKUNSTNER: GEIR BACKE ALTERN. LYDDESIGN: FREDRIK VOGEL. LYSDSIGN: MADS FASTE LIANG NILSEN. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD. UTVIKLINGSSTØTTE: TEATER INNLANDET. PRODUSENT: ARTILLERIET PRODUKSJONER.

KAREN TØMTE/ NAJA LEE JENSEN

CALL ME A FOOL BUT I DON'T WANNA DIE

24. – 27. 04

Kl. 19. 00, Store Scene

«call me a fool, but I don't wanna die» er et tilløp, en satsplanke mellom fortid og framtid. Det er en forestilling om frihet, hvor ingenting sees klart og alle muligheter står åpne. Eller gjør de det? Er det noe vi ikke vil miste? Her i frihetens tilsynelatende retningsløse regime henger stykkets personer og dirrer. De famler rundt, mens tiden går og døden står stille.

Karen Tømte og Naja Lee Jensen har skuespillerutdannelse fra Akademi for Scenekunst. I et forsøk på å forstå hva som kunne være vår tids naturalisme, startet arbeidet med denne forestillingen hos Ibsen. På den tiden Ibsen skrev, fødtes mange av de tankemåter som i dag er sentrale for vår forståelse av hva det vil si å være menneske. Med «call me a fool, but I don't wanna die» trekker Tømte og Lee Jensen linjene tilbake til disse store ideene når de her gir sin versjon av hva det vil si å være menneske i dagens oppjagede, informasjonsmettede og flyktige virkelighet. Med likestilt dramaturgi og simultane handlinger, skriver de seg inn i den postdramatiske tradisjonen og spinner en kompleks psykologisk fortelling full av realistisk gjenkjennelighet og abstraksjon.

Scenen er et tverrsnitt av en boligblokk der fem mennesker lever sine liv i hverdagens trygge tralt. Egentlig skjer det vel ingenting, eller skjer nettopp alt? Hele fundamentet er i bevegelse og viktige beslutninger må tas, men kanskje ikke her, ikke nå.

Eng. Karen Tømte and Naja Lee Jensen both studied acting at the Academy of Performing Arts in Fredrikstad. In an attempt to understand what might be contemporary naturalism, the work with this production started with Ibsen. At the time Ibsen wrote many of the ways of thinking which today are central to our understanding of what it means to be human, was born. With the performance «call me a fool, but I don't wanna die», Tømte and Lee Jensen draw lines back to these great ideas when they give their version of what it means to be human in today's reality.

TEKST, REGI OG PRODUKSJON: KAREN TØMTE OG NAJA LEE JENSEN. SCENOGRAFI: LISA HJALMARSON. LYSDSIGN: TOBIAS LEIRA. LYDDESIGN: GUNNAR INNVÆR. MEDVIRKENDE: EMELIE TROSSØ, TIJMEN LEGEMATE, LINN CHRISTINE WENNERSTEN, ANDERS RAVN-NILSEN, LARS AUGUST JØRGENSEN OG JULI APPONEN. MANUSKONSULENT: MARIT GRIMSTAD EGGEN. FOTOGRAF: ELISABETH HOLAGER LUND. CO-PRODUSENTER: BLACK BOX TEATER OG BIT TEATERGARASJEN. STØTTET AV: NORSK KULTURRÅD, KULTURKONTAKT NORD, FRITT ORD, FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE, FOND FOR FRILANSERE, BUDA KUNSTENCENTRUM KORTRIJK OG APAP.

BRIGITTE & PAULA BAND/ LASSE MARHAUG STEMMER FRA UNDERETASJEN

En konsertperformance med brigitte & paula band og Lasse Marhaug

24. – 27. 04

Kl. 21. 00, Lille Scene

En forestilling full av forestillinger om hva som skal skje, hva som har skjedd, kunne ha skjedd eller burde ha skjedd.

Med tekster inspirert av Elfriede Jelinek og Ingeborg Bachmann spilles en kjærlighetshistorie uten kjærlighet. Her blir kvinneskjebner, som ikke er annet enn eksempler på *kvinnens skjebner*, utspilt, nedspilt og forspilt - uten en eneste ren tone.

Brigitte og Paula driver etterforskning. Er noen forsvunnet? Savnet? Drept? Det var et mord, og nå kommer de ikke unna åstedet. Finnes det en skyldig? Er det et svar på gåten? I så fall, ønsker disse etterforskerne egentlig å avdekke noe, eller har de selv noe å skjule? Ikke rart sannheten er så vanskelig å nå. Men Brigitte og Paula gir seg ikke, selv om språket av og til ikke strekker til og det er vanskelig å gjøre seg forstått. Utøverne på scenen prøver å finne en stemme, eller kanskje flere stemmer, som kan uttrykke noe av det de ikke får til å snakke om. Det viser seg å være en hel del.

Forestillingen inviterer publikum med på en etterforskning på flere nivåer. Det handler ikke bare om å finne eller ikke finne den skyldige, men også om å prøve å forstå. Kunne det skjedd annerledes eller måtte det ende slik? Brigitte og Paula bruker seg selv som eksempler når de prøver å finne svar. Hvorfor velger kvinner så likt andre kvinner? Klisjeene rundt kvinner og kjærlighet: Hvorfor stemmer de så ofte? Hvorfor føles så mange av dem som egne genuine ønsker og drømmer? Hvorfor er endring så vanskelig?

Brigitte&Paula Band var sist å se på Black Box Teater under Oslo Kulturmatt 2013, med den utsolgte forestillingen «The Garden».

«En dag vil komme, de vil bli fri, alle mennesker vil bli fri, også fra det de har ment med frihet.»

– Ingeborg Bachmann

«Ljuset måste man alltid leta efter, finna en källa till.

Mörkret är alltid där.»

– Åsa Grennvall.

Eng. With lyrics inspired by Elfriede Jelinek and Ingeborg Bachmann a love story without love is being played out. Brigitte and Paula band invites the audience along on a investigation with multiple levels. It is not just about finding or not finding the guilty one, but to try to understand. Brigitte and Paula use themselves as examples when trying to find answers.

KONSEPT, MANUS, REGI: MARIA RAMVI OG CAMILLA VISLIE. MUSIKK, LYD, KOMPOSISJON: STINE JANVIN MOTLAND OG LASSE MARHAUG. SCENOGRAFI: SIGNE BECKER. PÅ SCENEN: BRIGITTE: CAMILLA VISLIE, PAULA: MARIA RAMVI, STINE: STINE JANVIN MOTLAND, LASSE: LASSE MARHAUG. STØTTET AV: FOND FOR LYD OG BILDE, FOND FOR UTØVENDE KUNSTNERE, STAVANGER KOMMUNE, KOMPONISTENES VEDERLAGSFOND OG NORSK KULTURRÅD.

ROSAS
FASE

ROSAS (BE)

FASE

– FOUR MOVEMENTS
TO THE MUSIC OF STEVE REICH

DANSERE:

ANNE TERESA DE KEERSMAEKER & TALE DOLVEN

2. & 3. 05

Kl. 19.00, Store Scene

When she returned from New York, De Keersmaeker created *Fase*, four movements on the music of Steve Reich, which opened in the Beurschouwburg in Brussels in 1982. This production exploded onto the scene and is still considered to have been the starting point of the contemporary dance movement that developed in Flanders during the eighties. *Fase* was danced by De Keersmaeker herself and Michèle Anne De Mey. The musical basis of the choreography consisted of four minimalist works by the American composer Steve Reich, all written between 1966 and 1972: *Piano Phase*, *Come Out*, *Violin Phase* and *Clapping Music*. De Keersmaeker had already choreographed the dance solo for *Violin Phase* while in New York. It was created in collaboration with the members of the Steve Reich and Musicians ensemble, and was performed for the first time in 1981.

Fase is a choreographic entity, and as such is more than simply the sum of its four parts. The choice of movements, the division of space, the lighting and other elements formed part of the deliberate construction of the complete dramaturgy that encompassed all four parts. This pursuit of choreographic unity is also visible in the well thought-out use of several basic motifs: in the dancing in *Piano Phase* the straight line is alternated with the circle (the dancers turn on their own axis); in *Come Out* the dancers also trace out circles, but are here confined to the chairs they are sitting on; in the solo *Violin Phase*, the whole stage is used and is cleft by circular and diagonal lines; in *Clapping Music* the straight line again dominates. Characteristic of these movements divided into four parts is their division into short sequences that are incessantly repeated and which gradually change by way of small shifts. One might say that in compiling her vocabulary of movement, De Keersmaeker initially expressed herself in short sentences. Simple phrases were, in the course of repetition, varied and recombined and thereby forged into longer units. In *Fase*, which is often called minimalist, the language is mainly abstract: there is no story, and the performers do not refer to any characters.

In *Fase*, De Keersmaeker marked out a major direction for her later work, one which was closely concerned with the specific relationship between music and dance. Even though her language of movement was to evolve thoroughly over time, in creating a choreography De Keersmaeker was always to start from an in-depth analysis of the musical score. In this process the first condition was that the dance should never illustrate the music. It was rather that the choreography served to articulate certain basic principles of composition used in a way that was independent and autonomous. More particularly, De Keersmaeker aspires to an analogous relationship between dance and music. She usually finds the foundations for this in the structure of the music, which is then taken up in the choreography. This transposition may primarily involve the use of the space, the temporal sequence of movements, or the movements themselves. In *Violin Phase*, for instance, a circular structure is closely linked to the fact that this composition is based on the rondo (use of space). The percussive use of the piano in *Piano Phase* is reflected choreographically in short and angular gestures (movements). And at a more general level each of the four parts of *Fase* keeps to the principle of gradual phasing that is also characteristic of Steve Reich's minimalist music: movements which are originally carried out in perfect synchronisation, although apparently constantly repeated, are gradually shifted and offset (temporal composition).

This type of structural analogy between dance and music has become the trade mark of De Keersmaeker's choreography. Especially in the productions whose titles even refer to the music used, the choreographic handwriting (a term De Keersmaeker often uses in interviews and conversations) enters into a literally structural dialogue with the musical score.

– Marianne Van Kerkhoven and Rudi Laermans

«FASE» består av tre duetter og en solo, koreografert til fire komposisjoner av den amerikanske komponisten, Steve Reich: *Piano Phase*, *Come Out*, *Violin Phase* og *Clapping Music*. Tonene skifter gradvis i rytme og melodi og mellom instrumentene. Koreografien tar opp det samme prinsippet. De rene, abstrakte bevegelsene utøves så perfekt at de nesten virker mekaniske. «Fase» er et av Anne Teresa De Keersmaeker mest fremførte verk.

ANNE TERESA DE KEERSMAEKER

Etter å ha studert ved MUDRA danseskole og Tisch School of the Arts i New York, koreograferte Anne Teresa De Keersmaeker sin første forestilling «Asch» i 1980. «Fase» hadde premiere i 1982, og har blitt stående som en av de mest innflytelsesrike koreografiene fra denne perioden. I 1983 grunnla De Keersmaeker kompaniet Rosas samtidig som det var premiere på forestillingen «Rosas danst Rosas». Fokus for hennes arbeider er forholdet mellom dans og musikk. Hun har brukt musikk av komponister fra flere ulike perioder. De Keersmaeker har også regissert en rekke operaer og forholdet mellom dans og ord er en annen rød tråd gjennom arbeidene hennes. Hennes siste produksjoner har vært preget av samarbeid med ulike kunstnere. I 1995 etablerte hun danseskolen P.A.R.T.S.

TALE DOLVEN

Tale Dolven fra Stavanger er utdannet ved Statens Balletthøyskole og P.A.R.T.S. i Brussel. Hun danset i «Asking for...?», en solo koreografert for henne av koreografen Sølvi Edvardsen. Etter studiene danset hun i Charlotte Vanden Eyndes «Beginnings. Endings», og koreograferte og framførte sin egen forestilling «Gone. Although it might change». Tale har danset i en rekke av Rosas største forestillinger og hun har også danset i oppsetninger med Frank Verduyssen/tg STAN.

Tale Dolven satte opp sin egen forestilling «Visibly Invisible» på Black Box Teater våren 2013.

STEVE REICH

Steve Reich har blitt kalt:

«*Our greatest living composer*» (The New York Times),
«*America's greatest living composer.*» (The Village VOICE),
«...*the most original musical thinker of our time*» (The New Yorker) og
«...*among the great composers of the century*» (The New York Times).

Fra hans tidlige verk «Its Gonna Rain» (1965) og «Come Out» (1966) til hans og videokunstner Beryl Korots digitale video opera «Three Tales» (2002), har han omfavnet ikke bare aspekter av vestlig, klassisk musikk, men også ikke-vestlige strukturer, harmonier og rytmer. "There's just a handful of living composers who can legitimately claim to have altered the direction of musical history and Steve Reich is one of them," fastslår den britiske avisen The Guardian.

KOREOGRAFI: ANNE TERESA DE KEERSMAEKER. DANSERE: ANNE TERESA DE KEERSMAEKER OG TALE DOLVEN.

LAGET I SAMARBEID MED: MICHÉLE ANNE DE MEY (PIANO PHASE, CLAPPING MUSIC) OG JENNIFER EVERHARD (COME OUT).

MUSIKK: STEVE REICH - PIANO PHASE (1967)- COME OUT (1966)- VIOLIN PHASE (1967)- CLAPPING MUSIC (1972).

LYSDESIGN: REMON FROMONT (PIANO PHASE & CLAPPING MUSIC), MARK SCHWENTNER (VIOLIN PHASE & COME OUT).

KOSTYMER: 1981: MARTINE ANDRÉ / ANNE TERESA DE KEERSMAEKER. ASSISTENT: ANNE VAN AERSCHOT.

TEKNISK MANAGEMENT: JORIS ERVEN. TEKNIKERE: JAN HERINCKX, WANNES DE RYDT, MICHAEL SMETS, BERT VAN DYCK.

VERDENSPREMIERE: 18.03.1982 BEURSSCHOUWBURG (BRUSSEL). PRODUKSJON 1982: SCHAAMTE VZW (BRUSSEL), AVILA VZW (BRUSSEL). CO-PRODUKSJON: SADLER'S WELLS (LONDON), LES THÉÂTRES DE LA VILLE DE LUXEMBOURG.

17. 03, 29. 04 & 27. 05
Kl. 19. 00, Foaje

++ er et kunstarrangement i foajeen på Black Box Teater, etablert våren 2011. Hundre kvadratmeter foajé, med en takhøyde på seks meter og en utømmelig bar, skal i løpet av tre kvelder denne våren fylles med billedkunst, litteratur, video, konserter, dans, fanziner, performance og teater. Det blir visuelt, auditivt, taktilt og definitivt stimulerende.

++ is an art concept in the foyer of Black Box Teater in Oslo, Norway. A hundred square meter entrance hall, six meters to the ceiling and a loaded bar will during three nights this spring show art of different disciplines – visual arts, literature, video art, fanzines, concerts and performing arts. It is going to be visual, auditive, tactile and definitely stimulating.

7-15 MAI: RAMPELYSFESTIVALEN 2014

Rampelysfestivalen er Norges største barne- og ungdomsteaterfestival i sin sjanger. Festivalen er for og med barn og unge, lokalt forankret i Oslo, men tilgjengelig for nasjonale og internasjonale barne- og ungdomsteatergrupper. Det er gratis å opptre på Rampelysfestivalen.

Målet for Rampelysfestivalen er å erobre en nasjonal posisjon for barne- og ungdomsteatre, med fokus på høy kvalitet og formidling. Festivalen skal videre være en møteplass og visningsarena for og med barn og unge fra ulike hold, som gjennom levende dramatikk viser deres engasjement, deltagelse og medvirkning. Arrangementet skal være en innovativ festival som bryter vekk fra oppfatningen om hva scenekunst for og med barn og unge er, og fremvise mangfold av hva det kan være.

Rampelysfestivalen 2014 har temaet «Ja, vi elsker...», og ønsker å være med og feire Grunnlovsjubileet. Grunnloven er et viktig nasjonalt symbol, og Rampelysfestivalen ser viktigheten av å skape engasjement og deltagelse fra barn og unge, særlig da de ikke har påvirkningsmulighet gjennom stemmerett.

I 2014 er Rampelysfestivalen inne i sitt 24. år, og vokser seg større og større for hvert år. I år arrangeres festivalen i perioden 7-15 mai på Black Box Teater. I festivalperioden tar vi over teatret med forestillinger på to profesjonelle scener og i tillegg en mindre og mer uformell Rampelys LIVE-scene i foajeen. Det blir foredrag og verksted for deltagerne på Rampelys KUNNSKAP, skoleforestillinger, Rampeboller i cafeen, fest og sosialt samvær for alle!

PRODUSENT: OSLO TEATERSENTER.

Rampelys
festivalen.

AGENDA VÅREN 2014

23. – 24. JANUAR | KL 19.00 | STUDIO BERGEN | TEATER

MICHAEL LAUB (BE/KH) PORTRAIT SERIES BATTAMBANG / GALAXY KHMER

27. JANUAR

PRØVEROMMET PÅ KNIPSU

7. – 9. FEBRUAR | KL 19.00 | STUDIO BERGEN | DANS

YANIV COHEN (NO) HOW HARD CAN IT BE?

10. FEBRUAR

PRØVEROMMET (STED: TBA)

14. – 15. FEBRUAR | KL 19.00 | STUDIO BERGEN | DANS

MADELINE FOURNIER/JONAS CHEREAU (FR) SEXE SYM-BOLE

24. FEBRUAR

PRØVEROMMET (STED: TBA)

26. – 27. FEBRUAR | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

ZACHARY OBERZAN (USA) TELL ME LOVE IS REAL

6. – 9. MARS | KL 19.00 | CORNERTEATRET | TEATER

NONCOMPANY (NOR) KAZAK: KAZAK

10. MARS

PRØVEROMMET PÅ BERGEN OFFENTLIGE BIBLIOTEK

14. - 15. MARS | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

TALKING TIMBER (NOR) ANSWERING ANSWERING-MACHINES

24. MARS

PRØVEROMMET (STED: TBA)

28. - 29. MARS | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

AMUND SJØLIE SVEEN (NOR) ECONOMIC THEORY FOR DUMMIES

7. APRIL

PRØVEROMMET (STED: TBA)

11. - 12. APRIL | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

CHRISTOPHE MEIERHANS (BEL) SOME USE FOR YOUR BROKEN CLAY POTS

25. - 26. APRIL | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

ANDREA SPREAFICO (NOR) CATHOLIC 1991

28. APRIL

PRØVEROMMET (STED: TBA)

2. APRIL – 3. MAI | KL 19.00 | STUDIO USF | TEATER

NAJA LEE JENSEN/KAREN TØMTE (NOR) CALL ME A FOOL, BUT I DON'T WANNA DIE

bit teatergarasjen

HØYDEPUNKTER FRA HELE VERDEN / BIT-TEATERGARASJEN.NO

PROGRAM VÅREN 2014

18. JANUAR:

SESONGÅPNINGSFEST!

23.–26. JANUAR:

IVAR FURRE AAM (NO): EXPRESSIONS OF THE EMOTIONS

7.–8. FEBRUAR:

HELLE SILJEHOLM (NO): MISS VERTIGO

13. FEBRUAR:

DIV. KUNSTNERE: EKSTRA

1.–2. MARS:

ZACHARY OBERZAN (US): TELL ME LOVE IS REAL

13.–14. MARS:

NONCOMPANY (NO): KAZAK: KAZAK

27.–29. MARS:

DVELL (NO/GB): IMPROVISASJON PERSON

1. APRIL:

DIV. KUNSTNERE: EKSTRA

3.–4. APRIL:

METTE EDVARDSEN (NO/BE): WELL THEN THERE NOW

8. MAI:

DIV. KUNSTNERE: EKSTRA

10.–11. MAI:

INCLUSIVE DANCE COMPANY (NO): STJERNESTØV

24.–25. MAI:

ROHDEAASS PRODUKSJONER (NO): APPELSINER OG SITRONER

28.–30. MAI:

VERK PRODUKSJONER (NO): STALKER

14.–15. JUNI:

INCLUSIVE DANCE COMPANY (NO): SPACE ME

BILLETTER

KAN KJØPES PÅ WWW.BILLETTSERVICE.NO, TLF. 815 33 133,
POSTEN, NARVESEN OG 7-ELEVEN,
ELLER I TEATRETS BILLETTLUKE EN TIME FØR FORESTILLINGSSTART.
TLF. BILLETTLUKE: 23 40 77 79

TICKETS

*CAN BE BOUGHT DIRECTLY AT WWW.BILLETTSERVICE.NO,
TEL. 815 33 133, THE POST OFFICE, NARVESEN AND 7-ELEVEN,
OR AT THE THEATRE ONE HOUR BEFORE THE PERFORMANCE STARTS,
TEL. 23 40 79 79*

ANSVARLIG UTGIVER:
JON REFSDAL MOE

REDAKSJON:
SARA WEGGE, JON REFSDAL MOE
OG HEDDA G. ABILDSNES

GRAFISK DESIGN:
CAMILLA DINGSØYR

OPPLAG:
2500 STK

TRYKK:
RK GRAFISK AS

©BLACK BOX TEATER 2014

UNDER
25

ER DU UNDER
25 ÅR FÅR DU
TEATERBILLETTER
TIL KUN KR **100,-**

UNDER
25

ER DU UNDER
25 ÅR FÅR DU
TEATERBILLETTER
TIL KUN KR **100,-**

UNDER
25

ER DU UNDER
25 ÅR FÅR DU
TEATERBILLETTER
TIL KUN KR **100,-**

Black Box Teater
— oslo

Black Box Teater
— oslo

Black Box Teater
— oslo

OSLO

INTERNASJONALE

TEATERFESTIVAL

CONTEMPORARY
DANCING

13. - 23.

MARS

ALIX EYNAUDI (FR)
MONIQUE

* Ved enkelte gjestespill vil det være være et lite pristillegg.
Gavekortet kan ikke veksles inn i kontanter.
Gavekortet er gyldig i 18 mnd.

The background of the entire page is a light grey color. Scattered across the surface are several paper flowers of various sizes and designs, all made from white paper. Some are simple, some are more complex with multiple layers of petals. They are positioned in the corners and along the bottom edge, casting soft shadows on the surface. A large white hexagon is centered in the upper half of the page, containing the main text.

GI EN TEATEROPPLEVELSE
I GAVE TIL EN VENNI!
BLACK BOX TEATER

Gavekortet gjelder en billett til en forestilling*

BILLETTRESERVASJON:

Tlf. 23 40 77 70/billett@blackbox.no

Verdi kr. 220,-

#blackboxteater
@blackboxteater
WWW.BLACKBOX.NO

